

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

21e JAARGANG.
No. 35.

DONDERDAG
25 SEPT. 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4.— P. JAAR,
WAAROVER VÓór DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Van de Redactie.

Aan alle niet-abonné's van het S. W.
Over Nogwat en een Prijsvraag voor Eerste-Jaars.

Delftsch Studentencorps.

Rede, gehouden door den President van het D. S. C., den
heer E. M. van Berckel, bij gelegenheid van de plechtige
inauguratie der Candidaat-leden.
Almanak D. S. C. 1920.
Studenten Sociëteit Phoenix. Bibliotheek. Lijst van boeken.
Delftsche Studenten Rugby-Club. Bestuurssamenstelling.
De Vogel Phoenix. Aan de jong-geborenen van den heiligen
Vogel, door P. F. S. Otten.

D. V. S. V.

Toespraak tot de nieuwe leden gehouden door de Presidente,
Mej. J. Opsomer.

Gedachten en Gedichten.

Een gevonden brief.

Vereenigingsleven.

Nederlandsche Christen-Studenten-Vereeniging.
Uit Vlaanderen, door C. S.

Ingezonden,

Het voornaamste, door J. G. de Voogd.
Beste Trees, door Heleen.

Muziek.

Concerten van het Residentie-orkest te Delft.

Boekbespreking.

Technische Hoogeschool.

Jubileum Prof. A. F. Gips.
Uitslag prop. examens na de Zomervacantie 1919.
Aanvang Colleges en Oefeningen.
Afdeling der Werktuigbouwkunde en Scheepsbouwkunde.
Afdeling der Electrotechniek.

VAN DE REDACTIE.

Aan alle niet-abonné's van het S. W.

Met 1 Oct. zal weer voor ons studenten 't nieuwe jaar beginnen, dan is de groentijdsroes gestild en allen zetten zich met begeerige en leergierige gezichten wederom aan den arbeid. De collegezalen zijn dan overbevolkt en 't studentenleven zwijgt onder de heerschende arbeidsroes. Doch nu dreigt het groote gevaar; en vooral gij eerste jaars, die nog nooit deze werk-sensatie hebt gevoeld, willen wij waarschuwen voor deze nieuwe suggestieve periode in Uw leven. Ook gij zult weldra meegesleept en bevangen worden door deze studiekoorts, gij rent van de colleges naar Uw maaltijden en 's avonds na 't nuttigen van uw avondbrood, zet gij U weer in Uw stille kamer onder 't geel opbloeiende licht van Uw bureaulamp. Met de vingers in uw ooren, wordt uw geest weer geheel en al geabsorbeerd, leeg gezogen door de alles eischende studie. Zoo gaat dan de eerste en tweede week en gij voelt deze overgave als een heerlijk bevredigend iets in uw leven. Zoo verlopen eenige maanden, tot gij plotseling zult merken, dat niets meer in u leeft, uw gevoelsleven is verstomd, gelijk de bijl waarmee gij tracht de rots te houwen. Uw wenschen en zelfs uw behoeften aan geestelijke ontspanning zijn gedooft en uw heele geest is verdord. En indien gij voortgaat langer te leven in deze werktrance, zult gij merken dat die geest die dor was, na verloop van tijd dood is.

Doch nu bestaat er een eenvoudig middel om hen, die door deze werk-suggestie-epidemie zijn aangetast, volkomen te genezen. En dit middel is lectuur. Doch niet alle lectuur behoort U geheel

te rukken uit uw ziele-eenzaamheid, want literatuur, die U niet terugroept tot de ware werkelijkheid, bereikt in deze niets. Maar gij moet u dwingen in contact te komen met het woekerend leven om u heen, dat zal u dan weer uw gezonden geest terug geven, dus geen verdoft brein meer, geen overwerking, d. w. z. geen doktersrekening. En dit alles kunt gij krijgen voor slechts eenige guldens.

Wij kunnen U in deze helpen.

Inteekelijsten op deze probate medicijn hangen in de gang van 't Hoofdgebouw, in de vestibule en in de leeszaal der Sociëteit Phoenix, in de club der D. V. S. V. en op eenige verdachte plaatsen in de T. H., waar gij door Uw werkwoede zult belanden, benevens in de boekhandel der firma J. Waltman Jr.

Hierop hebt gij slechts Uw naam en adres te vermelden en gij krijgt wekelijks het geneesmiddel thuis.

Wij kunnen niet anders hopen dan dat gij om Uw geest gezond te houden, zult meelevens in een gezond studentenleven en een trouw lezer en inzender zult worden van 't Studenten Weekblad.

REDACTIE.

Over Nogwat en een Prijsvraag voor Eerste-Jaars.

De Eerste-jaars zullen kennis maken met de groote verandering, schooljongen tot student, van hij die gedachtenloos werkt in de ouderlijke omgeving tot hij, die niet heeft te werken, totdat hij werken moet en dan in een omgeving van andersdenkenden en gelijkdenkenden. En als de golven tot rust komen, die deze botsende stroomen teweeg hebben gebracht, zullen de herinneringen aan uw vroegere bezigheden weder opleven.

Ik wilde wijzen op de opstellen, die zoo vaak schoorvoetend of tegenstribbelend, alleen of in samenwerking gemaakt werden, over onderwerpen waarvan paedagogen wisten dat zij uw belangstelling zouden boeien en houden, een meening die niet de uwe bleek te zijn als de qualiteit den paedagoog, (u noemde hem leeraar), niet voldoende leek, soms in verband met uw aanleg of ijver niet voldoende leek.

Nu echter, zijn de eerste, de hooge, de spattende golven bedaard en alleen een flinke deining vertoont uw veerkracht. Als ge nu schrijven moest, zou het anders zijn, maar het is zoo moeilijk u in te denken, dat het moet.

Dat is ook de groote moeielijkheid bij de eigen- en de vrije studie. Het is de zelf-suggestie van het moeten. Suggereer u nu eens, dat ge schrijven moet. Het is een vooroefening voor uw studie als student, en zal dus uw sympathie verwekken. Het voordeel is er nu, dat ge niet een onderwerp opkrijgt, iets waarvan ge kunt zeggen: „Wat weet ik daar nou van”, maar een onderwerp naar eigen keuze, door eigen belangstelling bepaald.

Niet een zelfde onderwerp als velen, maar iets zelf bedacht, meer origineel, iets over de liefde in 't algemeen of in 't bijzonder want dit blijft altijd origineel, omdat het zoo persoonlijk is; en bedenk, dat op school daarover niet geschreven werd. Of wel, u kiest de „groentijd” of „de student-thuis”. Deze en meerdere voor de hand liggende onderwerpen zullen blijken onoverkomelijke moeielijkheden te bezitten, probeert u het maar eens. Probeer ook eens de onderwerpen: „Wroeging”, „Zelfmoord”, „Oorlog”, „Mensch en Maatschappij”, of „Ongelukkig huwelijk” en hoe aanlokkelijk het is alle verschikkingen, die mogelijk zijn, te beleven in uw fantasie, de kleuren zullen u ontbreken, door gebrek aan wijsheid door leeftijd en het resultaat zal u niet schril genoeg en niet groot-menschelijk genoeg lijken.

Maar om oprecht te zijn; u voelt zich niet aangetrokken tot bovenstaande dwaalwegen, en hij die er zich toe voelt aangetrokken, doet beter het schrijven te laten. Maar er zijn er onder u met een groote liefde voor de natuur, voor dieren, voor de zon en die houden van buitenzijn en juist nu is dit besef in u levendig geworden, nu de eerste aanraking heeft plaats gehad van uw jeugd met den strijdvaardigen mensch, het lid der kille maatschappij en met hen, die hiervoor studeeren. Hierover, over de natuur, hebt ge de zuiverste gewaarwordingen, de meest echte aandoeningen, niet geleerd of gelezen en alleen dit heeft waarde, dat weet u zelf. Schrijf dus niet voor een krant of voor een Almanak, maar schrijf voor u zelf over dingen, die u lief zijn en wat ge geschreven hebt, zal goed zijn. Dan alleen behoort er nog de moed

toe, om het over te laten aan anderen, aan het S. W. of aan de Almanak en geen spot of hoon zal u treffen. Wel bestaat daartoe de kans, als uw gedachten bij het schrijven zijn gericht op de publicatie, op goed- of afkeuring, die gij zoudt kunnen ondervinden. Van een kunstenaar weet ge, dat de strijd zich te onttrekken aan het luide oordeel der leekenmassa, een strijd om het bestaan is, om het ongerept-houden van zijn hart en zoo is het bij elken mensch, ook bij den beginneling in windselen.

Zooals ieder jaar, zal ook nu de S.W.-redactie een prijsvraag uitschrijven voor eerstejaars. Bovenstaande is geschreven, dat ge ernstig uwe gedachten zult laten gaan over dit eerste studentenbelang, een studentenmaatschappij, die zich weet te uiten. De S.W.-redactie zal in gemeenschappelijk overleg uw werk beoordeelen. Het volgens haar oordeel beste stuk, zal benevens eenige der overige goede stukken gepubliceerd worden in het S. W., terwijl de redactie onder elk dier stukken eenige opbouwende opmerkingen plaatsen zal. De inzendingen moeten zijn onder pseudoniem, begeleid door een kaartje in gesloten enveloppe waarop eveneens het pseudoniem. De eerste prijswinnaar zal worden verzocht zijn stuk te plaatsen onder waren naam. De eerste prijs is een boek naar keuze in onderling overleg. De sluitingstermijn voor inzending is 12 Oct. om 12 uur 's middags.

DE REDACTIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN PRESIDENT VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS, DEN HEER E. M. VAN BERCKEL, BIJ GELEGENHEID VAN DE PLECHTIGE INAUGURATIE DER CANDIDAAT-LEDEN, OP VRIJDAG 19 SEPTEMBER 1919.

Mijne heeren Senatoren, Honorair Senatoren!
Leden der Corpscommissien!
Bestuurderen der Vereenigingen!
Leden van het Delftsch Studenten Corps!

Ik heet U allen welkom en ik ben oprecht dankbaar dat Gij, gehoor gevend aan de uitnoodiging van den Senaat, gekomen zijt om tegenwoordig te zijn bij de inauguratie der Candidaat-leden. Gij zet door Uw tegenwoordigheid luister en kracht bij aan deze plechtigheid. Gij legt wederom getuigenis af van een onverflauwde belangstelling in de daden en gebeurtenissen van ons Corps. Juist nu als mij de zware taak op de schouderen gelegd is den Candidaat-leden na afloop van dezen groentijd de poorten te openen die leiden naar ons Corps, juist nu op het oogenblik dat wij ons Corps zien verrijken met een nieuwe schare jongelingen, juist nu geeft Gij mij het bewijs van Uwe liefde tegenover het Corps.

De dagen, die den dag van heden scheiden van ons eerste wederzien na de vacantie en die wij gemeenschappelijk besteed hebben aan de kennismaking met eene jongere generatie zijn voorbij. Het zij mij vergund in Uwe tegenwoordigheid een terugblik te werpen op die dagen. Het zij mij vergund een oogenblik stil te staan bij den groentijd, het instituut dat met onbreekbare banden vastgelegd is aan ons Corps, de veel bevochte en door de buitenwereld aangerande instelling, die ons lief is, omdat wij hen, die met ons het Corps voortaan zullen vormen, het na ons te bestieren hebben omdat wij hen willen leeren kennen. Wij willen zekerheid hebben, dat wij onbezorgd aan U kunnen toevertrouwen, hetgeen wij van onze voorgangers onbevlekt ontvingen. De groentijd is de eenige wijze, waarop dit bereikt wordt, hij is de groote factor van het Corpsverband, zonder deze band zou het Corps weldra worden een levenlooze vereeniging, zooals er zoo velen zijn in onze maatschappij.

Wij allen kennen de Anti-groentijdsbrochure, wij allen kennen hunne meening, die zij ons op willen dringen, doch het Corps heeft ze niet van noode, omdat er genoeg rechtvaardigheidszin en levenslust in ons Corps is, om te veranderen wat verouderd of verbasterd is. Wij zullen ons de wet niet voor laten schrijven door hen, die opzettelijk een praatje opblazen tot een sensationeel groentijdschandaal. Zij zijn onze vijanden, want zij benadeelen ons opzettelijk.

Ongelukkig voor hen, dat wederom dit jaar niets is geschied, en dat zij weer iets zullen moeten verzinnen, om het op nare verhalen belust publiek te boeien.

Veel liever wil ik dan thans spreken over hetgeen in dezen groentijd beproefd is, het Patronaat. Ik ben gelukkig U te mogen zeggen dat deze eerste proef een groot succes is geweest niet alleen doordat velen de medeverantwoordelijkheid in het verloop van den groentijd hadden; niet alleen doordat het Patronaat onbillijkheden, die anders nooit waren opgevallen, herstelden, doch vooral ook omdat zij die als patroon gefungeerd hebben, de groentijd hielpen in goede banen te blijven, doordat het de kennismaking met het leven versnelde en intenser maakte; doordat het Candidaat-lid van den eersten dag af zijner intrede in de academiestad een oudere had, die hem raden kon en de weg kon wijzen in het labyrinth der studentenwereld.

Wel is het wenschelijk, dat het instituut een bekendheid in de buitenwereld bezit omdat ieder die lid van ons Corps wenschte te worden deze instelling vroeg genoeg leert kennen, om een hem bekend persoon tot patroon te krijgen.

Het Patronaat heeft ontegenzeggelijk dit jaar zijn vruchten reeds afgeworpen en juist daarom ben ik er van overtuigd, dat daar waar met een aanvankelijke onbekendheid van leden en candidaatleden, zulk een succes te boeken valt; het in de komende jaren, wanneer het beginsel beter is ingeworteld, het een alleszins bevredigende oplossing is voor den grooten overgang van scholier tot student.

Voor dan dat ik verder ga, wil ik openlijk den Patroon dank zeggen voor hetgeen hij tot heil van ons Corps gedaan heeft, voor den ijver en het plichtsbesef, waarmede hij zijn taak volbracht; zulk eene toewijding stemt ons gelukkig, omdat zij het bewijs levert voor Uw medeleven in ons Corps.

Op dezen dag, het eind van den groentijd en op dezen plaats wil ik thans voordat wij de nieuwe leden inaugureeren het woord voeren tot U, Candidaatleden.

Wij willen dan een oogenblik onze schreden, die ons verder en verder voeren in de maalstroom des levens, inhouden om een terugblik te werpen op den weg, die achter ons ligt, op den weg die wij betreden hebben.

Toen gij Uwe richting van Uwe verdere ontwikkeling koos en toen Gij op 2 September den dag der inschrijving Uwe wenschte kennen gaf, om lid van het Corps te worden — weinig vermoedde Gij toen, van wat er in een studentenwereld leeft en gebeurt.

Twee weken hebt Gij nu groen geloopen en die dagen zijn voor U weliswaar vermoeiend geweest.

Wel is er in die korte spanne tijds veel van U gevergd en hebt Gij U moeten geven, hebt Gij U moeten inspannen voor U onbekende personen, maar tegenover wien Gij nu straks zal staan als mede-Corpslid en daarom was voor deze kennismaking zulk intense aanraking noodig.

Het Corps verlangt van U meer dan een zekere hoeveelheid ontwikkeling en kennis. Men verlangt van U een bekendheid en begripen van de mores. Het is het Corpslid zelf niet voldoende dat Gij ze begrijpt, het is de wensch dat Gij er naar handelt en leeft, en daarom alléén is er een groentijd, want zonder deze ware niets te bereiken.

Veel zal U nutteloos en zonder doel geleken zijn in dezen groentijd, doch maakt eerst deze tijd mee als ontgroener en oordeelt dan. Schort Uw oordeel op, dan zult U zien, als Gij tegenover de nieuweling staat met het verlangen hem te leeren kennen en hem de weg te wijzen in het voor U dan bekende leven, dan zult Gij begripen waartoe dit al diende, dan zult ook U voelen de terughoudendheid, den Hollander in het algemeen, den Student in het bijzonder eigen, om maar niet klakkeloos het woord welkom toe te roepen tot hem, wiens bestaan Gij voordien niet vermoed had, dan wilt Gij eerst zien wat er onder het uiterlijk kleed schuilt, dan zult Gij, daar twijfel ik niet aan, net als wij nu, het woord welkom toeroepen aan diegenen, tegenover wien men het meent, dan zal dat welkom hartelijk en waar zijn.

Gelijk een mooi en zonnig eiland te midden van de eindeloze zee kan uw studentenleven worden. Als een oase in een dorre woestijn kan de herinnering worden aan dien tijd. Doch ook kan zij zijn de beurse plek in de vrucht uwer jeugd.

Gij hebt het in Uwe eigen hand te kiezen, want hier zijt gij aangekomen op den tweesprong van het student zijn; de eene gaat sterker en sterker af, gladder en gladder wordt die weg, sneller en sneller wordt Uwe gang totdat gij uw vaart niet meer beteugelt, neerstort als een weerloos voorwerp in het ravijn. De andere weg, zij leidt U hooger en hooger. Zij opent bij elke rustplaats schier onbegrensde vergezichten, moeilijk is die gang, want de vele oneffenheden, zij zullen U doen struikelen en telkens weer zult gij opstaan en hooger klimmen. Dien weg moet gij kiezen. Zij toont U het leven in het volle licht van den gloerenden dag.

Nu staat gij op den tweesprong en gij zult de goede kiezen, want het goede voornemen schuilt in ieder mensch, en het zijn juist de onnadenkendheid, de verkeerde invloeden die U onwillekeurig, onopgemerkt doen afdwalen. Het is daarom, dat ik U wil waarschuwen, wees niet alleen U zelve, doch respecteer wat van U zelve is.

Ziet niet een ander, voordat gij U zelve gezien hebt. Tracht te leven, gelijk gij tegenover Uwe jonge kracht verplicht zijt.

Gij allen hebt dezen laatsten tijd niet voor niets vermoeienissen doorstaan. Het voornemen om in het Corps te worden opgenomen bracht U in deze positie; nu staat gij op het punt dezen wensch in vervulling te zien gaan, maar meent niet dat U door de inauguratie direkt student zijt. Werd vroeger de weg voor U gebaad, thans zult gij hem zelve te kiezen hebben.

De weg is U geweest, maar zult gij ze ook vinden. Zult gij op tijd leeren inzien, dat het Corps voor U allen het zijne kan brengen. Zult Gij op tijd gaan inzien dat het Corps banden legt tusschen U en ons? Of zult Gij weldra vallen in een geest van onverschilligheid. Zult Gij weldra U terugtrekken uit ons midden?

Breekt niet slechts af doch helpt opbouwen; met kritiek om der oppositie wille, bereikt Gij niets en het Corps is er niet mee gebaat. Werkt met de kracht van een overtuiging en Gij zult bereiken wat U ten doel steldt tot Uw eigen voldoening en tot nut voor ons Corps. Gedenkt dat het Corps leeft en dat het niet zit vastgeroest aan bepaalde instellingen.

Gelijk het hart frisch bloed in onze aderen perst en aan ons lichaam nieuwe levenskracht geeft. Zoo zij Uw intrede.

Doch wil het bloed zijne uitwerking doen gevoelen en nieuwe kracht schenken, zoo zal zij in aanraking moeten komen met alle organen, die het leven maken.

Gedenk dat wij Senatoren, die U binnenleiden in ons leven, met ongeduld het oogenblik verwachten, dat het nieuwe bloed zich met het oude vermengd heeft.

Want dan pas zullen wij ons verheugen, omdat wij weten en kennen, de geest die in U is, omdat wij dan gevoelen dat het Corps werkelijk verrijkt is.

Ik zal kort zijn, want ik besef, dat gij hunkert naar het oogenblik waarop wij samen op zullen gaan naar het feest, naar het moment dat wij tezamen zullen zingen het „nos jungit amicitia”.

Bewaart wat schoon en mooi in U is als een kostbare schat en Uw later leven zal een gelukkige voortzetting zijn van Uw studentenperiode. Weest thans student met hart en nieren. Neemt de beker van het studentenleven op. Ik reik ze U.

Candidaat-leden ik verzoek U allen op te staan.

Als over eenige oogenblikken Gij Corpslid zijt geworden, draagt Gij met U mede een kostbaar kleinood. Gij draagt met U mede de eer en den naam van ons Corps. Beloofd mij die hoog te houden. Weest trots op Uw titel van Corpslid en Gij zult het Corps dienen. Dan zal het Corps op U bogen, dan leeft ons dierbaar Corps voort. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van het Delftsch Studenten Corps.

Ik heb gezegd.

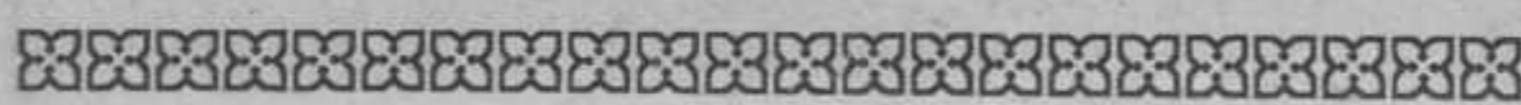
Almanak D. S. C. 1920.

Uw Almanak
is
als een klein kind
dat krijt van honger.
Geeft het Puppy's food
het is zuiver, krachtig en zonder scherpte.
Uw Almanak
is
als een teere plant.
Zij staat met de wortels in den grond, het Corps
maar Zij heeft mest noodig,
afgewerkte levensproducten
die nieuw leven bevorderen.

Nog is Uw Almanak
als een leege kamer,
met Zes witgekalkte wanden
en het ruikt naar het levenlooze.

Nog is Uw Almanak
maagdelijk en niets
Zij kan slechts geven
als zij ontvangen heeft.

Maar zij moet zijn
als een tuin
in dikke zomerweelde
en wat leeft verheugt zich.

SLUITINGSTERMIJN INZENDINGEN

27 OCTOBER;

Gij begrijpt, met uitstel tot 30 October
en dan en daarna

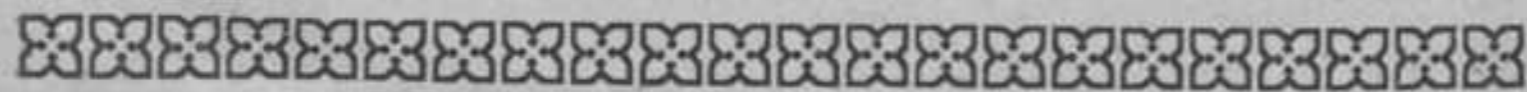
NEEN!

Dan treedt de beteekenis van het woord
sluitingstermijn

IN VOLLE WERKING.

Want U wilt geen overwerk, omdat dat duur is,
en 12 December komt de Almanak uit.

DUS!

Studenten Societeit „Phoenix”.

BIBLIOTHEEK.

Lijst van Boeken, geschenk van een belangstellend Lid.

- LOUIS WANE. — 'Cats'.
H. BELLOC. — Hills and the Sea.
" " — A change in the Cabinet.
G. A. BIRMINGHAM. — General John Regan.
" " — Lalage's Lovers.
" " — Benedict Kavanagh.
" " — The Major's Niece.
EDNA LYALL. — Doreen.
O. HENRY. — The four Million.
" " — Whirligigs.
" " — Rolling Stones.
" " — Strictly Business.
" " — The Trimmed Lamp.
" " — Cabbages and Kings.

- O. HENRY. — Roads of Destiny.
" " — The Gentle Grafter.
" " — The Voice of the City.
" " — Sixes and Sevens.
E. TEMPLE THURSTON. — The Garden of Resurrection.
" " — Thirteen.
" " — The Greatest Wish in the World.
JEAN WEBSTER. — Daddy-Long-Legs.
" " — Just Patty.
" " — Patty and Priscilla.
" " — Jerry.
" " — The Four-Pools Mystery.
R. L. STEVENSON. — Treasure Island.

Delftsche Studenten Rugby-Club.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. H. Schurink,	President.
F. B. J. Gips,	Secretaris.
E. M. Bunge,	Thesaurier.
A. Roóseboom,	Comm. van het materieel.
H. G. Thal Larsen,	Comm. Vice-secretaris.

De Vogel „Phoenix”.

Aan de jong-geborenen van den heiligen vogel.

Möge hier nur Freude wohnen
Schönste auf dem Erdengrund.

Alle Studenten werden Brüder
Wo dein sanfter Flügel weilt.

Nu binnen enkele dagen de aloude Phoenix weer vele ontelbare nieuwe telgen onder Zijne bescherming zal nemen, wil Hij vóór dat plechtige moment gekomen is, aan hen allen Zijne door lange ervaring wijze woorden doen hooren.

„Gij allen die den Phoenixtempel gedurende vele jaren zult beschouwen als Uw eigen home, het oord waar Gij zult weten feest te vieren, vrienden zult ontmoeten en zult maken, als de heilige plaats die U in Delft boven alles lief moet zijn, waaraan Gij U zult hechten als aan het toevluchtsoord in uren van vreugde en droefenis, Gij allen zult moeten weten dat in de tijden van het oude Israël de Phoenix werd beschouwd als het symbool van de *onsterfelijkheid*.

Zooals volgens de Egyptenaren de Vogel gelijk de zon elken morgen uit den vuurgloed van den dageraad herrijst, of gelijk de zelfverbranding van den Vogel in de zonnestad dat zich elke 652 jaar herhaalt, of gelijk Plinius verhaalt hoe de Phoenix, in Arabië aan de zon gewijd, na 500 jaar door zengende zonnestrallen verbrandt en uit de asch een nieuwe wordt geboren, schooner dan de gestorvene;

Zoo sterven elk jaar onder Hem Zijne oudste, meest getrouwe telgen en komen nieuwe, jonge, onervaren daarvoor in de plaats.

De Phoenix geldt als beeld van de onsterfelijkheid, zoo zult ook Gij allen het Uwe tot die onsterfelijkheid bijdragen.

Gelijk de Romeinen den Vogel kenden als symbool van *keizerlijke heerlijkheid* zoo zult ook Gij den Phoenixtempel moeten beschouwen als een heilig oord waar slechts plaats is voor het mooie en goede in U, waar Gij allen welkom zijt zoolang Gij die plaats wilt beschouwen als de tempel van den Zonnevogel; doch indien Gij er duisternis wilt brengen, dan schendt U Zijne heerlijkheid niet alleen, Gij schendt de nagedachtenis van allen die vóór U hebben gestreden den Vogel zijne goddelijke gaven, aan de zon gewijd, te doen behouden. Op U zal eens de taak rusten mede te waken over den Vogel zooals Hij over ons allen waakt in uren van jeugdige overmoed en onbezonnenheid. Aan U zal het eens gegeven zijn den Vogel te beschermen indien Zijne heiligheid wordt aangetast.

Gij zult het verleden, het mooie en goede in den Phoenix niet vertrappen, zooals Gij niet wilt dat het mooie en goede in U wordt vertrapt; Gij zult willen voortgaan op den weg die ouderen U wezen, omdat die weg, bewaakt door den Zonnevogel, beschenen door Zijne heerlijkheid, de goede *moet* zijn; Gij zult niet vernietigen vóórdat Gij overtuigd zijt en lang hebt nagedacht dat het nieuwe den Vogel schitterender en zonniger zal doen zijn; Gij zult niet veroordeelen vóór Gij wél overwogen en gewogen hebt al wat U als heerlijk overblijfsel uit oude tijden vreemd en verkeerd toeschijnt; Gij zult niet vernietigen wat Gij niet honderdvoudig beter en mooier weer op kunt bouwen; Gij zult te geven hebben waar Gij steeds te nemen gewoon zijt geweest.

Want dán zal het eens U allen duidelijk worden, dat de Phoenix als bolwerk van al wat in het verleden goed was, in het heden goed is en in de toekomst goed zal zijn, als tempel van ware vriendschap, eensgezindheid en levenslust, in onze gedachten en herinnering zal zijn het symbool van de *onsterfelijkheid*.

Dan zult Gij begrijpen, wat ééns Clemens van Rome van den Phoenix heeft geschreven:

„Moeten wij het niet voor iets bewonderenswaardigs houden, wanneer de schepper hen uit het stof laat verrijzen, die Hem in vast geloof hebben gediend, daar Hij ons zelfs door dezen Vogel de heerlijkheid Zijner belofte toont?”

Dán zal in den Phoenixtempel kunnen weerklinken:

„Da der Phoenix ist unsterblich
Mag's auch sein die Bruderschaft”.

Delft, 21-9 '19.

P. F. S. OTTEN.

D. V. S. V.

TOESPRAAK

TOT DE NIEUWE LEDEN, GEHOUDEN DOOR
DE PRESIDENTE MEJ. J. OPSOMER.

Leden der D. V. S. V.

We zijn nu aan het einde van het novitiat gekomen. Doordat er dit jaar zoo weinig novieten waren, zoodat het aantal leden dat der novieten altijd overtrof, hebben wij niet alleen kennis gemaakt met hen, maar ook elkaar weer beter leeren kennen. Doordat Gij blijk geeft van Uwe belangstelling, hebben de novieten zich een denkbeeld kunnen vormen, wat de Club voor ons is en voor hen worden kan. —

Vaak krijgen de tweede-jaars de vermaning zich niet teveel terug te trekken; dat doet Gij nu niet bepaald, maar toch vormt Gij dikwijls op de Club zoo'n groepje, dat alleen in eigen zaken belang stelt en verder veel heeft aan te merken. Gij hebt vergeten, dat Ge de jongsten waart op de Club. Al zijt Gij dat nu niet meer, toch blijft Ge nog tot de jongere jaars behooren.

Ik wil nu nog alle leden hartelijk dank zeggen, die door hun medewerking de taak van de novitiatscommissie en het bestuur vergemakkelijkt hebben. Ik hoop dat ook na het novitiat een trouw clubbezoek de band tusschen de leden zal versterken.

Candidaat-leden.

Het novitiat en daarmee Uw eerste Delftsche tijd is geëindigd. Gij hebt in dezen tijd van kennismaking een indruk gekregen van de Club en een gedeelte van haar leden; Ge hebt een en ander gehoord over het vak, dat Ge gekozen hebt en over het leven hier in Delft. Maar toch zal het U erg vreemd zijn, als hier alles zijn gewonen gang gaat. Tot nog toe waart Gij het middelpunt, maar dat zal anders worden als een ieder weer aan zijn werk gaat. Gij zult dan de Club wel eens minder gezellig vinden, maar laat U hierdoor niet terughouden; komt op de Club, er is een plaatsje voor ieder.

Voor al voor de spoorstudenten is de Club het Delftsch tehuis, dat altijd voor hen openstaat.

Door het novitiat zijt Gij, naar ik hoop, al wat voor de Club gaan voelen en dan kunt Ge vroolijk de werkjes verrichten, die wij van de eerste-jaars verwachten.

Zoo kunt Ge meehelpen om de Club tot een prettig tehuis voor allen te maken. Blijft niet bij elkaar met een groepje jaargenooten, waarmee Ge op laboratorium of teekenzaal staat, maar komt op de Club. Daar kunt Ge de nu begonnen kennismaking met de ouderen voortzetten. Komt Ge dan voor moeilijkheden te staan en hebt Ge raad noodig, dan kan een oudere-jaars U beter begrijpen en dus beter helpen, dan wanneer Ge U na het novitiat hebt teruggetrokken.

Doordat Gij maar een klein jaar zijt, hebt Ge een meer juiste indruk kunnen krijgen van de Club, dan het geval is bij een groot aantal novieten. Misschien hebt Ge U al een meening gevormd over personen en toestanden hier, misschien zelfs al wel eens kritiek uitgeoefend. Maar hiervoor wil ik U waarschuwen: veroordeelt niemand en niets te gauw, maar tracht te begrijpen hoe iemand zoo handelen kan en hoe de toestanden ontstaan zijn. Alle leden zijn mee verantwoordelijk voor de Club en ook Gij zult dat heel gauw zijn. Ge denkt misschien hoe kunnen wij verantwoordelijk zijn, wij kunnen toch nog niets veranderen. Maar Gij oefent al heel gauw invloed uit op den geest die op de Club heerscht. Kijkt niet alleen naar de fouten, maar let ook op het goede dat er naast staat, dan zult Ge zien dat het laatste verreweg de overhand heeft.

De studie hier in Delft zal eerst ook wat moeilijkheden opleveren. Gij zijt nu vrij, om zelf te bepalen, hoe Ge voortaan Uw werken wilt inrichten. Houdt U niet bij Uw studie alleen, geeft ook belangstelling en tijd voor andere onderwerpen, al moet Ge het doel, waarmee Ge hier in Delft gekomen zijt, niet uit het oog verliezen. —

Tenslotte wensch ik U allen een heerlijken studententijd toe; dat de Club hier het hare toe moge bijdragen en dat Gij goede Clubleden moogt worden. —

Candidaat-leden, ik verzoek U allen op te staan.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

AUGUST J. GAISER,

Leeraar in het Mandoline- en Guitaarspel, voorm. mil. Kapelmeester. Adres: Vloew 20. Geeft onderricht aan eerstbeginners en meergevorderden in de kunstvaardige behandeling van Gitaar, Luit en Plectruminstrumenten (Liedbegeleiding, solo- en ensemblespel. I^a Referenties.

C. L. DOORMAN,

Phil. Nat. Doct.'s.

Repeteert Wiskunde, Natuurkunde en Theoretische Mechanica.

VERHUISD VAN VOORSTRAAT 77,
naar SIMONSSTRAAT 83.

XX

„ONS HUIS”, OUDE DELFT 201,
(naast Museum Van Meerten).
CAFÉ-RESTAURANT.

BILLIJKE PRIJZEN.
GOEDE WAAR.

Het meebrengen van eigen consumptie (mits geen dranken) is geoorloofd.

Gelegenheden voor
KOFFIETAFEL
per Abonnement.

Lokalen te huur.

INSTALLATIE VOOR LICHTBEELDEN.

XX

HEES & Co. - Delft

Peperstraat 8-10. - Telefoon 183.

PIANO'S

in huur en door huur in eigendom.

STEMMEN EN INRUILEN.

MUZIEK-INSTRUMENTEN

IN DE GROOTSTE KEUZE VOORHANDEN.

ECHTE SPAANSCH GUITAREN

enorm van tcon.

MANDOLINES EN LUITEN

tot de fijnste soorten.

ONZE COLLECTIE VIOLLEN

is zeer belangrijk.

PRIJSCOURANT GRATIS VERKRIJGBAAR.

Muziekboeken van elke uitgave.

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergetekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
25 SEPTEMBER 1919. No. 35.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Een Gevonden Brief.

Delft, Sept. A. D. 1919.

Lieve Adélheida.

Sééèèg*), ik woon nu al twintig jaar in Delft, maar nog nooit is het zoo erg geweest. Den heelen dag treiteren zij die jongens. Ik heb mijn neefje gesproken. Och gut! Wat hebben zij dat prullletje gepest, ja gepest. Zij hebben 'm met zijn mooie broekie, je weet nog wel van dat lieve matrozenpakkie, op krenten, op den grond gezet (gepoot, noemen die misselijke apen, die aterlingen, dat). En ik durf het je bijna niet te schrijven, het papier bloost er van, zij hebben het schaaap over den ooievaar en de bloemkool gesproken. Is 't geen schande? Ik hoorde er pas op mijn vijftiengste jaar van en mijn man, die volgende week 56 wordt, hoorde er pas vorige week van op zijn societeit van een paar gemeene vrienden. Ik heb 'm gezegd, dat het niet waar was en hem dien verderfelijken omgang verboden. Gottegot, wat is de waereld gemeen. Tuig!

Het ergste is nog dat zij mijn Johannetje (zoo hiet-ie) op hun gemeene roeiclubje gedwongen hebben om te douchen zonder kleertjes aan. Ik zou het bestorven hebben, zoo met iedereen erbij. Ik herinner nog mijn goeden ouden vader zaliger, die zei „Wasch nooit meer als snoet en pooten, het overige is des duivels”.

Sééèèg*), herinner jij je nog, dat aardige ventje uit onze straat met die lieve krullen en die altijd zoo lief „Dag mevrouw”, kon zeggen? Dien hebben zij doorgezaagd. Breng je daarvoor je lievelingen groot, om ze zoo te verliezen, arme ouders. Die studenten zijn dweilen zonder hart. Een ander groen hebben zij bij zijn haren opgehangen, een ander met het hoofd in het water, tien minuten lang, alsof ie geen kou kon vattan. Dat gemeene loeder aan den overkant, dat ook groen loopt, heb ik gister duidelijk g. v. d. tegen mijn lieven hond (die suikerziel) hooren zeggen.

En tafereelen, dat die arme zielen moeten bijwonen. Zij kunnen menschen lijken zien slaan, armpjes uitdraaien, sneedjes van Elion eten. 't Is godgeklagd. Zij houden die schandalen zoo geheim, dat zij niet eens in de kranten staan. Waar moet dat heen?

Maar de anti-groenenbond zal licht verspreiden zoo waar ik Bets heet en pas eenige lentes tel boven de twintig. Wij zullen ze krijgen, die zure kerels. Alles zullen wij aan de waereld vertellen en nog veel meer. Alle echte en onechte voor, na en in de groentijd plaats hebbende gevalletjes zullen wij wat opwrijven en rondvertellen. Sééèèg, doe je mee? Wees dan overtuigd van mijne vriendschap en ontvang 2 kussen van mij en één van mijn man,

je toegenegen boesemvriendin
BETS OVER DEN ONDERDEUR KIP.

*) Mej. F. 't H. zal dit verder beter fonetisch kunnen spellen dan ik.

VEREENIGINGSLEVEN.

Nederlandsche Christen-Studenten-Vereeniging.

HUISHOUDELIJKE VERGADERING

op Maandag 29 September 1919, 's avonds ten 7½ uur, in het Geb. van het Nut, Oude Delft 48.

EERSTE-JAARS VERGADERING

op Donderdag 2 October 1919, 's avonds ten 8 uur, in de Zaal van de Bibliotheek der T. H. (ingang Paardenmarkt).

Spreker: Ds. W. VAN LEEUWEN, Theol. doctorandus.

Onderwerp: Studentenidealen.

Uit Vlaanderen.

RODENBACH IN EER HERSTELD.

Ik wilde iets weergeven van de indrukken door ons, Noord-Nederlandsche studenten, opgedaan bij ons bezoek aan Vlaanderen en aan Roeselare, ter gelegenheid van de plechtige wederonthulling in deze stad van Rodenbach's standbeeld.

't Komt mij dan echter noodzakelijk voor eerst in groote trekken 'n begrip te geven van de beteekenis van de figuur van Rodenbach in de geschiedenis van Vlaanderen's worstelstrijd.

Rodenbach (1856—1880) was de wekker en organisator van de Vlaamsche studentenbeweging. Hij was m. a. w. de man, die in zijn korte leven, zijn bezielende gedachten met 'n dusdanige kracht in de wereld wist te slingeren, dat de verspreide Vlaamschgezinde studenten zich gingen groepeeren, dat zij zich bewust werden van den invloed die er later van hen zou kunnen uitgaan, en dat zij, trotsch op 'n grootsch verleden, in zich den wil voelden ontwaken de toekomst weer voor hun volk te veroveren.

Zoals Rodenbach zong:

„'t Verleden leeft in ons,
het Heden hoopt op ons,
de Toekomst straalt voor ons,
God zij met ons.”

In Rodenbach's tijd ontwaakte tot nieuw leven de oud-Vlaamsche strijdkreet „Vliegt de blauwvoet?” — „Storm op zee!” De blauwvoet was n.l. een vogel die storm voorspelde, den storm die Vlaanderen zou zuiveren van alle ongerechtigheden.

Rodenbach stierf eer hij 24 jaar oud was reeds, doch zoo wel had hij zijn jeugd weten te gebruiken, dat nu nog alle Vlaamschgezinden vol eerbied en bewondering naar hem opzien, en ook vol dankbaarheid, omdat hij met den wiekslag van zijn blauwvoet en den dreun van zijn machtige klokke Roeland den Vlaamschen storm in hun harten heeft ontketend.

Welnu. In 1909 was in Rodenbach's geboorteplaats Roeselare ter zijner eere 'n standbeeld geplaatst. Tijdens den oorlog werd het vandaar weggehaald, omdat men vreesde dat het 't slachtoffer zou worden van het oorlogsgeweld. Het vond toen 'n plekje op 'n binnenplaats van de Nederlandsche hoogeschool te Gent. De franskiljonsche furie van November 1918 wist niet beter te doen dan het beeld weg te werpen in de kelders van de — in naam der vrijheid — weer verfranschte hoogeschool. Bovendien werden de werken van Rodenbach gevoegd bij de lijst der „staatsgevaarlijke” boeken.

Beide feiten brachten in het Vlaamsche kamp groote verbolgenheid te weeg en zoo is men er dan, na lange maanden, in geslaagd gedaan te krijgen dat het beeld weer zou worden teruggebracht naar Roeselare.

Het spreekt van zelf dat men besloot de wederonthulling en het eerherstel van Rodenbach op grootsche wijze te gedenken. Tot ons, Noord-Nederlandsche studenten, waren berichten gekomen, dat onze Vlaamsche studiemakkers bij die gelegenheid gaarne 'n afvaardiging uit ons midden zouden begroeten. En zoo zijn wij dan met ons vijven gegaan.

Van de verschillende toespraken, van den Hullebroeck-avond en van den reusachtigen optocht door de stad, heeft men reeds eerder een en ander kunnen vernemen. Dit alles wil ik dan ook niet herhalen. Laat mij slechts enkele dingen vermelden, die bijzonder mijn aandacht trokken.

De Vlaamschgezinden, te Roeselare samengestroomd, waren zeer aanzienlijk in getal. Onder hen heerschte in vele gevallen 'n zeer radikale geest. In de toespraken zijn dingen gezegd die getuigen van 'n steeds sterker drijven in activistische richting. Dergelijke uitlatingen werden bovendien uit de zaal vaak onmiddellijk gevolgd door 'n krachtig „Leve Borms!” of ook met luid handgeklap. Voortdurend hoorde men zingen het:

„Wij eischen Borms uit 't gevang!”

'n Papiertje werd rongedeeld vanwege de Vlaamsche vennootschap „Voor ons volk.” Hierop maakte men propaganda voor den verkoop van het stenografisch verslag van het proces Borms. En dit met de veelbeteekenende bijvoeging: „Het wordt verkocht ten bate van de familie Borms, die voortaan onder de hoede staat van de Vlamingen.”

In vele redevoeringen klonk de verbittering door van het gekrekte Vlaamsche volk tegen de Belgische regeering. Elk waar Nederlander zal in deze dagen wel kunnen begrijpen dat er van 'n dergelijke regeering inderdaad niet veel goeds te verwachten is.

Vlijmend was 't woord van priester Cyriel Verschaeve, die het lijden van het Vlaamsche leger aan den Yzer meemaakte; verpletterend en geweldig sprak Pol Davidts, 'n „houthakker”, een dier mannen, die door de Belgische regeering als slaven werden verhuurd aan Fransche kapitalisten om hout te hakken. In het begin van den oorlog, zeide hij, hadden de franskiljons gezegd dat zij nooit tegen Frankrijk zouden hebben willen strijden. Hij echter verklaarde dat Vlaanderen zijn zwaard op de knieën zou breken als men het tegen Noord-Nederland opriep.

Somber was de rede van Dr. De Gruyter, die achter het front het zware leven der soldaten met 'n Nederlandsch tooneel heeft pogen te verlichten. Hij uitte zich vol zwaarmoedige vastberadenheid, evenals de jonge advocaat Borginon, oud-strijder aan den Yzer, die allen opriep tot 'n heldhaftige zelfopoffering, wanneer dat noodig zou zijn.

Wij leefden mede in de zwoele atmosfeer van 'n volk dat smachtend naar zijn vrijheid tast. Wij voelden dit den ganschen dag door, doch nooit sterker dan dien avond aan den voet van Rodenbach's standbeeld.

Tezamen met eenige Vlaamsche studenten waren wij daar aangekomen. Plotseling nam een hunner 't woord, in 't pikke donker, bij 't fantastisch schijnsel van eenige lampions. Het was de oudvoorzitter van het studentencorps „Hou ende trou”, dat aan de Nederlandsche hoogeschool te Gent 'n kort tijdperk van grooten bloei beleefde.

Hij sprak ons van het verschil van deze onthulling in 1919 met die van tien jaar geleden, toen de Vlaamsche beweging niet meer was dan 'n letterkundige beweging. Hij herinnerde er aan hoe zij door alle gebeurtenissen tijdens den oorlog voor 't eerst meer 'n nationalistische was geworden. Dan zeide hij ook dat 't moeilijk was om in 'n slavensziel het begrip der vrijheid te doen ontvonken. Maar thans had Vlaanderen even dat gevoel gekend. Het had het verre schoone licht gezien, toen het weer door de hatelijke reactie van November 1918 in den poel der duisternis was teruggestooten. Dat licht echter was blijven branden en werd 'n baken voor de toekomst.

Om ons heen had zich 'n groep van toehoorders gevormd. Aanvankelijk hoorde men spotten met 't ongewone geval, doch langzamerhand werd 't stiller en stiller, terwijl de luisteraars in aantal groeiden. 'n Gedompt en smartelijk bravo weerklonk, toen onze vriend den tijd herdacht waarin de vrijheid zooveel nader scheen en hij den diepen val schilderde, die daarop was gevolgd.

Het was 'n oogenblik om nooit te vergeten.

Delft, 22-9-'19.

C. S.

INGEZONDEN.

Het voornaamste.

Het is in alle opzichten waar, dat het voornaamste in den mensch zijn godsdienst is.

Zoo begint Thomas Carlyle na een korte inleiding z'n eerste lezing over „Helden, heldenvereering en heldengeest in de geschiedenis”. Als ik echter dit woord aanhaal, loop ik gevaar een indruk te wekken, dien Carlyle niet bedoeld heeft. Hij zegt n.l. verder (ik bekort hier eenigszins):

„Ik versta niet onder geloof de kerkleer, die hij belijdt, dit niet geheel en, in menig opzicht in 't geheel niet. Maar hetgeen een mensch werkelijk gelooft, wat iemand inderdaad ter harte neemt, en wat hij voor zeker houdt aangaande zijn levensbetrekking tot dit geheimzinnige heelal en zijn plicht en bestemming daarin, dat is in alle omstandigheden voor hem het voornaamste, en daaruit komt al het overige voort.”

Het gaat dus om een wereld- en levensbeschouwing.

Is het noodig een levens- en wereldbeschouwing er op na te houden? Carlyle antwoordt er op:

„'s Menschen leven was nooit een spel voor hem; het was een strenge werkelijkheid, een ernstig geval te leven!”

„Dat is te ernstig”, wordt me misschien verweten, „althans voor het Studenten-Weekblad”. Toch niet!

Echt leven is vreugde, blijdschap, heerlijkheid. Maar juist daarom is het „geval” zoo ernstig, omdat we den risico loopen die vreugde, die blijdschap, die heerlijkheid te verspelen.

Houdt ge iets voor zeker aangaande uw levensbetrekking tot dit geheimzinnige heelal en uw plicht en bestemming daarin? Of nog anders: vindt ge dit heelal wel geheimzinnig, gelooft ge wel, dat ge een plicht en bestemming hebt?

Ik richt me nu speciaal tot de eerste-jaars. Waarvoor ben je in Delft gekomen? Om technisch te studeeren? Goed, geef je met liefde voor je vak; maar ik zeg je, dat je bij techniek alleen niet leven kunt. Want, stel dat je volledig succes hebt met je studie, wat heb je er aan, als de vraag onbeantwoord blijft: „waarom en waartoe?”

Daarom: vecht om het voornaamste: een wereld- en levensbeschouwing.

Er bestaan hier in Delft eenige vereenigingen, die het met het boven aangehaalde woord van Carlyle eens zijn; ik noem de P. I. A. (Practische-Idealisten Associatie), de V. C. S. B. (Vrijzinnig Christelijke Studenten-Bond) en de N. C. S. V. (Ned. Christen-Studenten Vereeniging. Alle drie richten zich persoonlijk tot iedere eerstejaars om hem te verzoeken kennis te komen maken. Maak je geen vooroordeelen, vooral in de studenten-maatschappij komen die dingen heelemaal niet te pas; ga er heen, naar die eerstejaars vergaderingen, nuchter, kritisch, maar vertrouwd, dat die menschen eerlijk zoeken naar het voornaamste, dat, wat het leven waard maakt geleefd te worden.

Tot nu toe was ik heel persoonlijk; ik wil echter ook nog even wijzen op onze roeping tegenover de gemeenschap. Moet het ons gaan om ons eigen belang, hoe verheven dan ook gezien?

Neen, *wij* zijn niet in de eerste plaats belangrijk, maar onze plicht, onze roeping. Wij zullen straks geroepen zijn om de wereld, die zowel zedelijk als stoffelijk misschien nog nooit zoo'n catastrofe beleefde, weer te helpen opbouwen. Daarom zijn ook S. S. S. (Studentengezelschap voor Sociale Studie), S. T. V. (Sociaal-Technische Vereeniging) en het college Staathuishoudkunde van Prof. Veraart ieders belangstelling ten volle waard. Maar de wereld heeft niet in de eerste plaats noodig wetenschappelijke menschen en vooral geen „problemen-ruiters”, maar menschen die stuur hebben in hun leven door hun godsdienstig geloof.

„Dit is in alle opzichten voor hem het voornaamste en daaruit komt al het overige voort.”

We moeten eerlijk de consequenties ervan doorvoeren in ons doen en laten, ook al gaat het lijnrecht tegen ons persoonlijk belang in.

Voor alles: wees eerlijk, in de eerste plaats tegenover je zelf.

J. G. DE VOGD.

P. S. De P. I. A. wil, meen ik, niet „godsdienstig” heeten in de gewone beteekenis van het woord. Ik geloof echter haar geen onrecht aangedaan te hebben met te zeggen, dat ze instemt met m'n motto, omdat Carlyle zoo'n ruime beteekenis aan het woord „godsdienstig” geeft.

Ik noemde niet alle religieuze vereenigingen, o a. niet de Roomsche-Katholieke, Gereformeerde en Joodsche gezelschappen, niet omdat ik ze niet waardeerde, maar alleen, omdat ze door hun aard niet zoo voor ieder openstaan als de genoemde vereenigingen.

Beste Trees.

DELFT, 21 Sept. '19.

Je bent zeker wel verlangend eens wat van mij en mijn novitiaatstijd te hooren, nu ik als lid der D. V. S. V. geinaugureerd ben, zal ik je eens schrijven. Ik had gedacht katekopen van meisjes te vinden die me zouden afsnauwen en boodschappen laten doen, dictaten bijpennen etc., maar niets van dat al, het novitiaat verliep heel rustig.

We begonnen dan met een thee op de club. Een gezellige suite met serre, feestelijk met bloemen getooid, veel verschillende lichte toiletjes die ik met belangstelling bekeek en probeerde om ze met bijpassende naam te onthouden, maar het was een chaos.

Na de kennismaking zouden we wat over de studie van Delft hooren. Ik heb scheikunde gekozen, maar och je weet er nog zoo

weinig van, dus was ik verlangend te hooren wat zoo'n oudere jaars, die al haar candidaats had, mij van haar studie zou vertellen, van haar plannen en idealen voor de toekomst. Ook had ik gehoopt, iets meer van het wezen van het vak te hooren, om meer inzicht en overzicht te krijgen, want mij dunkt, dat moet je toch al hebben als oudere jaars.

Nu ik hoorde dan, dat het scheikunde vak zoo veel voor had op de andere ingenieursstudie's, doordat we „tentamens” konden doen, verder dat je na 2 jaar je propaedeutisch kon doen, en — dat ik me onbegrijpelijker wijze aan handteekenen moest wijden, en — na 4 jaar mijn candidaats kon doen en — iedereen verplicht was na 5 jaar af te studeeren en dat ook kon, en ik moest trouw college loopen en naar lab gaan, ook al vond ik het eens een tijdje vervelend, toch niet weg blijven, maar zoet naar school toe gaan (en de bloemetjes laten staan); 's nachts droomde ik, dat ik ging naar de T. H. maar de bordjes waren verhangen, ik las: „inrichting voor dwangarbeid”.

Den volgenden morgen sprak ik Truus, die voor Electrotechniek gaat studeeren en eigenaardig, we hadden dezelfde droom gehad.

Het zou te lang worden, je alles uitvoerig te schrijven, maar de inauguratie-avond, kan ik niet nalaten je te vertellen. Hierbij stuur ik je een S. W. waarin je zelf de rede kunt lezen. Toen we met de hamerslag tot clublid waren geinaugureerd, werd het clublied gezongen, dat maakte werkelijk even indruk; daarop volgde de voorstelling „Prestatie's” van L. U. S. onze tooneelvereeniging.

Het eerste stuk was heel leuk, onze novitiaats-praeses konden we bewonderen als een principe vaste, later verlichte hospita „van de tyrannieke Heeren der schepping bevrijd en verzoend met de Vrouwelijke Damesstudenten”.

Toen volgde een A. B. C. door personen voorgesteld:

A was de aankomst van een Noviet
die moest maken, dat lastige lange lamme lied
E was de echtgenoot,
kleine meisjes worden groot.
G. was de gemeenteraad
waar tegenwoordig een v-r-o-u-w in p-r-a-a-t.
J was de jongensbroek
die je zag in iedere hoek
O was okkenburg,
zonder zwempak, dat was treurig.
IJ dat was de ijdelheid,
van een D. V. S. V.sche meid!!

3de op programma was gevleugelde daden, tot comediestuk omgezet, vrijwel zonder repeteeren gespeeld, het was dan ook een comedie in een comedie; goed beschouwd vrijwel mislukt, maar met een beetje zin voor humor onbetaalbaar.

1ste Tooneel. Een jeremiade van een oude meid over de geheimzinnigheden in huis.

„Het is hier lank niet zuiver tegenwoordig”.

2de Tooneel. „Kobus, Kobus, Kobus dan toch, d'r is onraad op dak, d'r benne panne gevallen”.

Tooneel stelt voor sousterrain; links gang, rechts slaapkamer van Kobus.

Kobus vliegt uit bed, de zinsnede uit boek: „Cris bleef ongewoelig voor zijn beenige haarkuiten”, kon niet vertolkt, maar deze laatste moest men gissen, onder witte mans-onderpantalon, die Kobus niettegenstaande zijn onkunde in 't vak handig wist te steken in een mansbovenpantalon, en zoo met wapperende bretels Cris vlasblondveter omstrikt vlechtje volgde.

3de Tooneel. Links zolderportaal, waar Cris en Kobus juist aankomen, rechts de zolder waar familie Zwaluw, Pa, Ma en Amelie zich oefenen in vliegen.

Pa zit buiten venster in de goot, later gevolgd door Amelie, die ook effen naar beneden schiet en uitroepen laat hooren als snoezig, eenig, dolletjes, gevolgd door Pa's waarschuwend stem: „Pas op stoet je niet aan de schoorsteenstang”.

Cris denkende ze gek zijn, valt flauw, heftige kreet uitstootend.

Ma Zwaluw duwt de scheidingswand, een paar geel met roode sarongs op zijde en tracht Cris te bedaren. Pa Zwaluw kent zijn rol niet, is wat lang van stof, waarna Cris in haar flauwte roept: „scherm dicht, scherm dicht dan toch”. Op welke noodkreet zich een der toeschouwers met deze taak belast.

4de Tooneel. Met veel misbaar.

Is ruïne van Koepelstein klaar,
't Critisch oog ontwaart verschansing van stoelen met bruine lappen.
Waarover in 't duister van de nacht, Pa, Ma, dochter Zwaluw vliegend stappen.

Alle mondvoorraad wordt uitgesteld: blik sardines, koude kippenkluiven, (wegens duurte vervangen door ontvleeschde hamklui, lengte 40 dM.), eind worst en broodjes.

Uit de zaal klinkt licht, licht!! en ongevraagd wordt de poëtische duisternis verjaagd door aanknippen van licht midden in de kamer. Alle tooneelgeheimenissen worden schrill onthuld.

Ma Zwaluw roept onthutst: „licht uit, wacht dan toch” en voorspelt: „straks steken we een kaars aan”. Publiek heeft zich zoo door enthousiasme voorgedrongen, dat het voor de spelers een heele toer is zich voor te stellen op een eenzame verlaten burcht te zijn. Gelukkig beheerschen, de eerste rij op kussens neergehurkte toeschouwers zich wel in zooverre, dat ze met meesmuilen van de op armlengte afstand uitgestalde heerlijkheden.

Ma Zwaluw, die het effect van dit tooneel wil verhoogen met stil spel, kan niet nalaten, de soufleur die haar herhaaldelijk, onnoodig wil voorthelpen een welgemeend „stik jij” toe te roepen.

Hierop volgt tragische verbrandig der vliegmaschinen door Pa's nonchalance, voorgesteld door een te vroeg ontstoken stuk Magnesiumband. Wanhoop der familie onderbroken door Amelie's uitroepen: „eenig, eenig, dolletjes”.

Ma Zwaluw, het eenige dat ze maar uit haar rol herinnert, roept: „ik wil naar bed”. (bis).

Het wordt eenige malen nacht en morgen, volgens aankondiging van de souffleur.

Pa Zwaluw, het eerst ontwaakt, neemt een kloek besluit en springt heel edelmoedig van de ruïne af, met een bij toeval ongeschonden parachute, (voorgesteld door de De Groene paraplu van Lus). Amelia ontwaakt. Een stem der menigte waarschuwt: „Rijdt niet met je beenen zoo over die klui!”

Hierop volgt wanhoop van Ma en dochter Zwaluw bij het gemis van Pa, dien engel, en die nu Ma dwingt om zóó weduwe te worden, tot Amelia in de verte een optocht ontwaart. Pa Zwaluw nadert met een rijtuig met proviand, begeleid door B. en W. en fanfarecorps.

Burgemeester verschijnt ten tooneele en leest een toespraak voor. Deze rol was door zijn onbelangrijkheid vergeten en werd vervuld door Cris, nog in nachtgewaad en op pantoffels met als eenig decorum een dameswintermantel met hooge hoed.

Wethouders en fanfarecorps waren vereenigd in de persoon van Kobus, waarlijk geheel in heerenpak gestoken met verguld blaas-trompetje onder zijn arm en tarlatan-toetertje in den mond.

Schermscherm valt. Daar het applaus matig is, verzoeken de tooneel-spelers, die zich niet uit het veld laten slaan, terug te worden geroepen.

Na afloop hadden we een soupertje, wat heel gezellig was. Het is al zoo'n lange brief, een volgend keer weer meer, schrijf me maar eens gauw terug. Veel hartelijke groeten vooral ook aan je dikken broer Tom. Een stevige van je

HELEEN.

MUZIEK.

Concerten van het residentie orkest te Delft.

Er heeft zich een comité gevormd uit eenige ingezetenen van Delft, hetwelk zich ten doel stelt een vereeniging op te richten, die jaarlijks eenige concerten van het residentieorkest, directeur Dr. P. van Anrooy, zal organiseeren in de groote zaal der Stads Doelen. Het is de bedoeling dezen winter te beginnen met 3 concerten, welke niet op Zaterdagen, Zondagen, of gedurende de vacantie gehouden zullen worden.

Alle te Delft wonende Studenten zullen dus in de gelegenheid zijn deze uitvoeringen bij te wonen.

Voor deze 3 concerten kan men lid worden der Vereeniging voor f 5.—. Losse entrées, per concert genomen, zullen beduidend duurder zijn.

Benut allen deze gelegenheid om voor zoo lagen prijs te genieten van de Kunstwerken die Dr. van Anrooy met zijn uitstekend orkest ten gehore zal brengen, en helpt tevens mede de uitvoering van het plan mogelijk te maken, want om te beginnen moet er voldoende deelneming zijn.

Zij die genegen zijn, worden verzocht te teekenen op een der lijsten, die op verschillende plaatsen zullen worden opgehangen.

Nadere inlichtingen worden gaarne verstrekt door ondergeteekende. Inschrijving wordt opengesteld t/m 30 September.

Namens het Comité

A. J. INGEN HOUSZ.

BOEKBESPREKING.

WAT DE ANNEXATIE DOOR BELGIË VOOR LIMBURG BETEEKENT, door Dr. P. VAN LIMBORGH. Uitgegeven bij N. Veenstra, Laan van Meerdervoort 30, 's Gravenhage. — Prijs f 0.50.

Bij alles wat er de laatste weken geschreven is over Vlaanderen in verband met de annexatieplannen van België is nu nog gevoegd deze brochure, die dezer dagen verkocht wordt. De bedoeling is de Zeeuwen en Limburgers aan te toonen welk lot hen wacht na de annexatie. Het boekje staat voor de helft vol met cijfers uit statistieken, waarmee geprobeerd wordt te bewijzen hoe de Vlamingen door de Walen onderdrukt en bestolen worden. De winst gemaakt bij den verkoop zal besteed worden om een aantal exemplaren in Limburg en Zeeland te verspreiden.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIE.

Wordt vóór alles LID van

„IN DIE COORNSCHUERE”

HAAGWEG 122, tegenover GIST- en SPIRITUS-FABRIEK.

Steunt deze onderneming door Uw Lidmaatschap voor slechts f 2.50 per jaar.

„IN DIE COORNSCHUERE” organiseert Tentoonstellingen van de Moderne Hollandsche Meesters. (Vrije toegang voor leden).

„IN DIE COORNSCHUERE” organiseert Lezingen, Concerten, enz. (Vraagt ons Programma Winter-Seizoen 1919—1920 en neemt een Couponboekje).

NAAMLooZE VENNOOTSCHAP

Vereenigde Assurantie Kantoren

Oude Delft 70 - DELFT - Telef. 656

Alle verzekeringen worden door ons op de meest gunstige voorwaarden tegen billijke premiën afgesloten.

Wij vestigen tevens de aandacht van belanghebbenden op onze

speciale Type- en Copiërafdeeling.

Voor een vlugge en nette aflevering, ook van de grootste orders, hebben wij Schrijfmachines en Duplicators van de beste constructie ter beschikking staan. Op verzoek geven wij gaarne prijzen en inlichtingen voor alle soorten werk.

A. C. DE WOLF.
NOORDEINDE 40. - TEL. 41.

AGENTSCHAP:

— DOUGLAS —
MOTORRIJWIELEN.

AMSTEL Rijwielen.

Reparatie-Inrichting 1e klas.

Speciaal adres voor Stalling en
Onderhouden van Motorrijwielen.

Hotel „CENTRAL”.

WIJNHAVEN 6-7. :=====: OUDE DELFT 92.

CAFE-RESTAURANT de Premier Ordre.
HOTEL 1^e RANG. - Electrisch verlicht.

AUTO-GARAGE: Oude Delft 92, tevens ingang.

KOUDE EN WARME BADEN enz.

Plats du Jour en Lunch van 12-2 uur. - DINERS van af 5 uur.

HENDRIK NIJHOF.

S. VAN DER MAREL

CHOORSTRAAT 11 ☒ TELEFOON No. 203

SPECIAAL ADRES VOOR

FIJNE KAASSOORTEN
BOTER ONDER RIJKSCONTROLE.

Restaurant DUYSER.

Binnenwatersloot hoek Phoenixstraat.

DINERS van 5-7 uur.

à la Carte den geheelen dag.

GROG VAN
B. A. M. ARAK

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

„AU FIGARO”

G. KIELA ☒ KAPPER

Oude Delft 166. Telefoon 624

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”

DICTAAT-CAHIERS

linnen omslag, per stuk 75 cent.

Fa. Wed. F. HELBERS

OUDE KERKSTRAAT 4 :: DELFT.

H. W. KARDOLUS

GRAVEER-INRICHTING EN STEMPELFABRIEK
VOORSTRAAT 96.

Lakstempels / Rubberstempels.
GRAVURES EN BEELDWERKEN.

Atelier voor Reparatien aan

ALLE KUNSTVOORWERPEN.

Noordeinde 24-26 **GARAGE.** DELFT.

Ruime stalling voor Automobielen
en Motorrijwielen.

Voorhanden alle maten banden, benzine en olie.

P. J. VAN OSSELEN.

OUDE DELFT 226. - TELEFOON 338. - DELFT.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
25 SEPTEMBER 1919. No. 35.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Jubileum Prof. A. F. Gips.

Op den 1sten September l.l. herdacht Prof. A. F. Gips den dag, waarop hij als opvolger van Paul Tétar van Elven in functie trad aan de Polytechnische School om les te geven in het handteekenen. Vele vrienden, ambtgenooten en studenten maakten van de gelegenheid gebruik om den sympathieken docent te gaan complimenteeren. Het D. S. C. was daarbij vertegenwoordigd door den voorzitter en den secretaris van den Senaat.

Abraham Frans Gips werd den 26sten April 1861 geboren te Schiedam.

Opgevoed in een artistiek milieu, gevoelde hij zich al op jongen leeftijd tot de kunst aangetrokken en de eerste schreden, die hij op dat pad zette waren gericht naar het bureau van den architect Vormer in de plaats zijner inwoning.

In 1879 liet Gips zich te Delft inschrijven, voornamelijk tot het volgen van de lessen van Gugel en Le Comte, noodig tot de studie voor het examen Middelbaar Onderwijs Hand- en Lijntekenen, dat toenmaals te Delft werd afgenomen voor M¹ en M², welke akten hij in 1881 verwierf.

Maar intusschen had onder Le Comte's bezielende leiding zich bij hem den zin voor ornament en decoratief schilderen sterk ontwikkeld en gevoelde hij zich tot deze vakken zoodanig aangetrokken, dat hij besloot in het voorjaar van '82 naar Parijs te gaan om dáár zijn studie voort te zetten en zich tegelijkertijd door praktisch werken op de ateliers te bekwamen.

Zoo arbeide hij eenigen tijd in de werkplaatsen van Capetti, den tooneel-decorateur, en bij Lehory in de fabriek te Sucy en Brie, die „geschilderde”, d.z. imitatie-gobelings vervaardigde.

Zeker niet weinig als gevolg van zijn studies in de zalen van het Louvre, met hun sterk bekorende arabesken van Bérain, maakte Gips zich een stijl eigen, welks luchtige gracie het midden hield tusschen het sierlijke renaissance-ornament der 16de eeuw en de meer ingewikkelde composities van Charles Potisch, de Fransche decorateur, die in het laatst der 19de eeuw in Parijs voornamelijk school maakte.

Na zijn verblijf in de Fransche hoofdstad kwam Gips zich omstreeks 1883 in den Haag als decorateur vestigen, aanvankelijk in associatie met Carl Rosse, later zelfstandig.

Verscheidene werken dagteekenen uit dien tijd, zooals de feestversiering van de Grootte Kerk te Delft in '84, een tegeltabelau in den gevel van de Stadswaag te Alkmaar in datzelfde jaar en enkele beschilderingen te Rotterdam, te Maassluis en elders.

De annalen van het D. S. C. zullen nog wel de droeve geschiedenis bevatten van den brand, die in 1883, tijdens de studentenfeesten, de feesttent vernielde, die door Gips gedecoreerd was.

Hoewel vaardig ornamentist en vlot teekenaar bleef een zekere leemte in zijn werk, n.l. een onvoldoende vastheid in het figurale, dat daardoor niet vrij van gemaniereerdheid was; een gebrek, door zijn zeer geprononceerde ornamentkennis toch gemakkelijk te verontschuldigen.

Gips gevoelde ditzelf maar al te goed en met opoffering van zijn reeds snel aangroeiende praktijk nam hij kloek het besluit een cursus te gaan volgen, teneinde zich in het schilderen van figuur en de compositieeler te bekwamen en stelde zich achtereen volgens onder de leiding van Charles Verlat aan de Akademie te Antwerpen en later onder Portaets te Brussel.

In 1886 werd Gips geroepen om de betrekking van leeraar aan de H. B. S. te Bergen-op-Zoom te vervullen, welke werkkring hem voldoende vrijheid liet voor particulier werk op het gebied der decoratieve schilderkunst, alsmede voor het maken van portretten.

Gedurende deze periode vond Gips den tijd voor het werken aan prijsvragen op grafisch gebied: reclameplaten, affiches, diploma's e.d. en niet minder dan een elftal bekroningen vielen hem daarvoor ten deel.

Ook op het gebied der zilversmeedkunst begaf hij zich en maakte verschillende ontwerpen voor Begeer. Zijn hoofdwerk op dit terrein is een servies dat in 1900 door het Musée des arts-decoratifs te Parijs is aangekocht.

Talrijk zijn verder de opdrachten, en naast zijn zich snel uitbreidende decorateurspraktijk vond Gips nog tijd voor het maken van schilderijen: landschappen en riviergezichten met schepen benevens ettelijke portretten.

In 1894 verliet Gips zijn betrekking in het Brabantse stadje om naar Delft te gaan, waar hij niteraard meer gelegenheid zou vinden zich te ontplooiën en hoewel hij aan zijn particuliere praktijk zoo veel mogelijk getrouw bleef, ging Delft met zijn steeds wassend aantal studenten meer en meer van zijn arbeid vorderen, omdat hij nevens zijn praktische lessen en oefeningen ook een cursus in de Kunstgeschiedenis op zich nam; een verbetering in het onderwijs waarvan de wenschelijkheid in de vakbladen reeds eerder was betoogd geworden.

Daar Gugel uitstekend zich in zijn college's tot de *Geschiedenis der Bouwkunst* bepaalde en ook aan de *Geschiedenis der Decoratieve Kunst* een college werd gewijd, kwam Gips op het denkbeeld een aanvullende cursus te geven over de *Schilder- en Beeldhouwkunst* en deze op voorbeeld van de Ecole du Louvres te Parijs op te luisteren met lichtbeelden, een loffelijke verbetering in dien tijd bij het onderwijs hier te lande nog een novum, zoodat

aan Gips de eer toekomt reeds omstreeks 1897 een der eerste college's aan de P.S. op deze wijze te hebben gegeven.

Kan van Gips getuigd worden dat hij te Delft, als docent zich geheel aan zijn leerlingen geeft, daernevens houden opdrachten buiten de T. H. in hem den vrijen Kunstenaar levendig.

Het bestek in dit artikel staat niet toe bij zijn verschillende werkzaamheden als schilder uitvoerig stil te staan doch een uitzondering willen wij hierop maken door zijn meest laatste werk te noemen: het welgeslaagde portret van Professor Cardinaal dat op 1 Juli l.l. aan deze hoogleeraar werd aangeboden.

Ook mag niet onvermeld gelaten, dat Gips door zijn benoeming tot officier in Orde van Oranje-Nassau de officieele erkenning ontving voor zijn artistieke arbeid.

Nog steeds is Prof. Gips in de vrij ongelukkige lokaliteiten boven het hoofdgebouw der T. H. gehuisvest en jaar in jaar uit, springt bij het steeds groeiende getal studenten het gebrekkige van deze onvoldoende en geheel ongeschikte ruimten in het oog! Maar thans krijgen Gips' langgekoesterde wenschen kans verwezenlijkt te worden. Boven het nu weldra aan te besteden gebouw voor de *Bouwkunde* zal een prachtige ruimte komen, waar de afdeeling voor het *Handteekenen en de Kunstgeschiedenis* nu eindelijk een harer waardige behuizing zal krijgen, een verbetering in den bestaanden toestand, welke wij den beminnelijken leermeester van harte toewenschen!

Delft, Sept. '19.

S.

Propaedeutische Examens na de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Werktuigkundig Ingenieur.

R. H. Borkent.

P. van Gelder.

J. L. van Bijlert.

H. C. C. M. Vorst.

Electrotechnisch Ingenieur.

J. van Dorp.

G. B. B. Swets.

S. G. C. Langendam.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Professor Mr. J. A. Veraart zal zijn college over Arbeidswetgeving, de Arbeidswet Aalberse en haar geschiedenis beginnen op Vrijdag 26 September, 1 uur en zijn college Economie, de geschiedenis der Vakbeweging sedert het begin der 19e eeuw, aan economische stelregels en theorieën getoetst, op Vrijdag 26 September, 's avonds 8 uur.

De colleges van den hoogleeraar H. ter Meulen, t. zijn aangevangen Maandag 22 September 1919.

De handteekenoefeningen van den hoogleeraar A. F. Gips zullen aanvangen op Vrijdag 26 September 1919, en het college Kunstgeschiedenis op Woensdag 8 October 1919.

De hoogleeraar J. Nelemans, c.i. zal zijn colleges en teekenoefeningen aanvangen op Zaterdag 27 September a.s., met uitzondering van het college en teekenoefeningen waterbouwkunde C₂, B₂, waarvan de aanvang nader zal worden bekend gemaakt.

De colleges van den hoogleeraar Dr. J. Böeseken, t. zullen aanvangen op Dinsdag 30 September 1919.

De privaatsdocent J. B. Kerpestein zal zijn lessen in de Spaansche taal aanvangen op 30 September a.s.

Aanmelding hiervoor bij den pedel N. van den Berge, Oude Delft 95.

De colleges van den hoogleeraar Dr. J. A. Schouten, e.i. zullen aanvangen op onderstaande data:

Theor. Mechanica C₄ Dinsdag 30 September a.s.

Analyse E₂ Woensdag 8 October a.s.

Theor. Mechanica C₃ Donderdag 9 October a.s.

Analyse C₁ W₁ S₁ E₁ Donderdag 9 October a.s.

De colleges bouwkundige constructiën, afd. Prof. Itz — tijdelijk waar te nemen door den lector J. H. G. P. de Rouw — zullen aanvangen: voor 2e-jaars op Woensdag 1 October a.s.; voor 1e-jaars op Donderdag 2 October a.s.

Het college Microchemie van den hoogleeraar P. D. C. Kley, t. zal aanvangen op Woensdag 1 October a.s., en dat der Metallographie op Vrijdag 3 October a.s.

BRANDSTOFFEN.

De privaatsdocent G. A. Brender à Brandis is voornemens des Maandags van 10—11 uur in zaal 32 een college over brandstoffen te geven.

Te behandelen onderwerpen:

Indeeling en eigenschappen der brandstoffen.

Omzetting van natuurlijke brandstoffen in kunstmatige.

Vergassing in generatoren, zuiggas, watergas, stoomproductie.

Aanvang Maandag 6 October.

Afdeeling der Werktuigbouwkunde en Scheeps-
bouwkunde.

Ingenieurs-examens Januari 1920.

De Voorzitter van de afdeeling der Werktuigbouwkunde, Scheeps-
bouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij,
die wenschen deel te nemen aan een der ingenieurs-examens,
welke door genoemde afdeeling zullen worden afgenomen in den
loop der maand Januari 1920, zich hiervoor schriftelijk hebben
aan te melden bij den Secretaris der afdeeling, Prof. F. Westend-
orp, w. i. (uitsluitend gebouw W. en S., Nieuwelaan 76, te Delft),
vóór 4 October 1919 onder overlegging van het getuigschrift van
met goed gevolg afgelegd candidaats-examen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den tech-
nischen boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Afdeeling der Electrotechniek.

Ingenieurs-examens Januari 1920.

De Voorzitter van de afdeeling der Electrotechniek der Tech-
nische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te
nemen aan een der ingenieurs-examens, welke door genoemde
afdeeling zullen worden afgenomen in den loop der maand Januari
1920 zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secre-
taris der afdeeling, Prof. Jhr. Dr. G. J. Elias, (uitsluitend Labora-
torium voor Natuurkunde en Electrotechniek, te Delft), Kanaalweg
2^a, vóór 4 October 1919, onder overlegging van het getuigschrift
van met goed gevolg afgelegd candidaats-examen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den tech-
nischen boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

ADVERTENTIËN.

Uitzending van DINERS

van af 85 cents.

Dagelijks verkrijgbaar NASSI-GORENG.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

G. & H. OUWERLING

CHOORSTRAAT 28 * TELEPH. 249

Leverancier
van het D.S.C.

* BUREAUX *

BOEKENKASTEN

CLUB-FAUTEUILS

Café-Restaurant Oude Langendijk 13

„DE PHOENIX”

(W. L. H. PENNING)

SPECIAAL HUIS VOOR

PLATS DU JOUR EN DINERS.

4 NIEUWE BILLARDS „T IS ME EDSO”.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Heden verschijnt:

HET ROEIEN.

Handleiding bij de beoefening der Roeisport
door

G. A. ABENDANON,

OUD-BESTUURSLID VAN LAGA,

in samenwerking met den Nederlandschen Roeibond.

Prijs gecartonneerd f 1,25.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR.

Verschenen:

Prof. Dr. H. DE VRIES:

Leerboek der Beschrijvende Meetkunde,

Deel I. De leer der projectiemethoden.

2e druk met atlas.

f 12.50 met 10% crisistoelag.

Delftsche Melkinrichting
Stoomzuivelfabriek

(GERECHTIGD TOT HET VOEREN VAN HET RIKSBOTERMERK).

Gevestigd 1 Mei 1879. - Dirklangestraat 66-70. - Telef. No. 42.

POSTCHÈQUE EN GIRODIENST No. 42.

B. VETH & Co.

Techn. Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33.

DELFT.

Telefoon No. 75.

In onze Afdeeling TEEKENBEHOEFTEEN zijn thans voorhanden een grooten voorraad

Teekenborden, Teekentafels, Haken, Driehoeken, Mallen,
Calqueer- en Teekenpapier, Maatstokken, Dictaatcahiers,
Schetsboeken, Teekeninkten, enz.

Ontvangen een zending PASSERDOOZEN van verschillend fabrikaat waarbij ook

RICHTER's verbeterde IX P.

Vlugste levering.

Billijke prijzen.

